

Arrest

nr. 281 147 van 30 november 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 juli 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 7 juni 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 26 oktober 2012 werden verzoekers vingerafdrukken genomen in Italië (Eurodac). Op 31 juli 2013 werden verzoekers vingerafdrukken opnieuw genomen in Duitsland (Eurodac). Verzoeker diende er op 26 september 2013 een verzoek tot internationale bescherming in. Op 22 juli 2017 werd zijn verzoek echter geweigerd. Verzoeker ging in augustus 2018 naar Frankrijk waar zijn vingerafdrukken werden genomen op 27 augustus 2018 (Eurodac).

1.2. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 26 november 2020, diende op 30 november 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 7 juni 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 9 juni 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 30/11/2020

Overdracht CGVS: 08/10/2021

U werd op 13 januari 2022, van 13u 56 tot 16u54, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocate, mr. Malanda Nathalie loco mr. Chatchatrian Hajarpi, was gedurende het ganse persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaarde te zijn geboren en getogen te X op X 1992. U verbleef daar met uw gezin in de wijk Dharkenley nabij Medina. U bent religieus moslim. U behoort tot de clan wacdan, een subclan van de clan Hawiye. U volgde 6 jaar onderwijs in een privéschool waar u onder andere Somali, Arabisch en Engels leerde. U oefende geen beroep uit, maar hielp uw moeder soms in haar winkeltje waar ze groenten verkocht. U leefde er onder de moeilijke omstandigheden van geweld tussen clanmilities en de opkomst van de unie van Islamitische rechtbanken (UIC). U verliet Mogadishu eind 2007 met uw familie in de nasleep van de inval van het Ethiopische leger eind 2006 en de gewelddadige chaos die daarop uitbrak in de stad. In Somalië verbleef u als intern vluchteling op verschillende plaatsen waarna u en uw familie naar het vluchtelingenkamp Dabaab in Kenia trokken. Kort daarna gingen jullie naar het vluchtelingenkamp Kakuna in Kenia. U studeerde en werkte te Nairobi tot u in juni 2009 naar Oeganda ging. U verbleef er een jaar waarna u naar Zuid-Soedan trok. In februari 2011 verliet u Zuid-Soedan en via Soedan kwam u weinig later in Libië aan. Op 2 oktober 2012 verliet u Libië met bestemming Italië waar u kort nadien aankwam. U verbleef er 9 maanden waarna u verder trok naar Duitsland. U kwam er aan eind juli 2013 en diende er op 26 september 2013 een verzoek tot internationale bescherming in. Op 22 juli 2017 werd uw verzoek tot internationale bescherming geweigerd. U verliet Duitsland in augustus 2018 met bestemming Frankrijk, maar keerde noodgedwongen terug naar Duitsland in maart 2019 na een ruzie met uw toenmalige vriendin en het risico op dakloosheid. Aangekomen te Duitsland kreeg u te horen dat men u zou terugsturen naar Somalië waarop u besloot het land te verlaten met bestemming België. U kwam op 26 november 2020 in België aan en diende er op 30 november 2020 een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw asielaanvraag overhandigde uw advocaat op 24 januari 2022 volgende stukken: een Keniaanse Refugee ID Card van uw vader uitgegeven op 17 december 2014 en een Keniaanse Refugee ID Card van uw moeder uitgegeven op 29 november 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Allereerst dient opgemerkt dat het CGVS niet twijfelt aan uw Somalische nationaliteit noch aan uw herkomst uit Mogadishu. Doorheen uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u voldoende aangetoond daadwerkelijk sinds uw geboorte op 1 juni 1992 tot uw vertrek uit Somalië in de wijk Dharkenley te Mogadishu te hebben verbleven.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Toen u de kans kreeg om vrijuit over de problemen te vertellen die er toe hebben geleid dat u Somalië heeft verlaten, verklaarde u dat u en uw familie sinds uw geboorte enkel problemen hebben gekend, zijnde het grote aantal doden die vallen in het land, het gebrek aan orde, veiligheid en een overheid. U gaf aan dat de wijk Dharkenley gekend was voor de vele milities die er aanwezig waren en de willekeur die er mee

gepaard ging zoals bij het heffen van belastingen en het risico op gedwongen rekrutering. U voegde toe dat u en uw familie uiteindelijk het land hebben verlaten na de inval van het Ethiopische leger in Mogadishu die ook burgers in het vizier nam (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 13 februari 2022 p 11 [verder NPO]).

Bevraagd of er een specifieke aanleiding was om het land te verlaten, verklaarde u dat alle families de wijk reeds hadden verlaten, dat uw familie niet verwachtte dat de gevechten lang zouden duren, maar dat u nu werd geconfronteerd met echte legers zijnde het Ethiopische en het eerste leger van de Somalische overheid [waarmee u doelt op de troepen van de Transitional Federal Government of TFG] waarop uw familie het land ontvluchtte voor deze gevechten (NPO p 11 – 12). Bevraagd of u en uw familie specifiek werden geviseerd door de troepen van Ethiopië ontkende u dat en gaf u aan dat uw familie niets te maken had met politiek (NPO p 12). Bevraagd naar uw persoonlijke vrees bij terugkeer verklaarde u dat de keuze om te vluchten uit Somalië de keuze was van uw familie en u hen diende te volgen (NPO p 13). Bevraagd waarom u of uw familie vandaag niet kan terugkeren naar Somalië gaf u aan dat de redenen waarom jullie destijds zijn gevlucht nog steeds aanwezig en zelfs verergerd zijn waarbij u verwijst naar de bomaanslag van 14 oktober 2017 te Mogadishu waarbij 600 doden vielen (NPO p 13). Nogmaals bevraagd wie u specifiek vreest in Somalië en u er op gewezen dat het Ethiopische leger vandaag niet meer aanwezig is in Somalië, verklaarde u dat u niemand kan aanwijzen die uw leven zou bedreigen en herhaalde u dat er nog steeds gevechten plaatsvinden, dat er nog steeds oorlog is en er geen overheid, rechtvaardigheid of veiligheid aanwezig is (NPO p 13).

Bovenstaande verklaringen indachtig kan enkel vastgesteld worden dat u geen enkele persoonlijke vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië naar voren weet te schuiven. U verwijst wel herhaaldelijk naar de onveilige situatie in Somalië als reden waarom u niet kan terugkeren naar Somalië waarbij u uw vrees ent op een voor u reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in geval van terugkeer. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie bestaat in geval van terugkeer naar Somalië.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016, beschikbaar op respectievelijk <https://www.refworld.org/docid/52d7fc5f4.html> en <https://www.refworld.org/docid/573de9fe4.html>, of <https://www.refworld.org>, in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit het "EASO COI Report. Security Situation" van 20 september 2021, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_somalia_security_situation_20210920.pdf en uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 28 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_veiligheidssituatie_in_mogadishu_20220228.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden geviseerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 28 februari 2022) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is sinds 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Mogadishu kent sinds 2012 een wederopbouw. Verbeterde veiligheidsomstandigheden leiden tot aanzienlijke investeringen van de diaspora en de oprichting van commerciële zones in de stad. Ook de bouwnijverheid leeft er op. Al-Shabaab heeft geen controle meer over Mogadishu maar blijft direct en indirect de confrontatie aangaan met de overheid en de veiligheidsdiensten in de stad.

Mogadishu wordt tijdens de verslagperiode getroffen door schietincidenten tussen de veiligheidsdiensten, al-Shabaab, onbekende gewapende groepen en clanmilities. Daarnaast gebeuren er gerichte moorden met vuurwapens, terreuraanslagen met geïmproviseerde explosieven (vooral autobommen), granaat- en morteraanvallen en aanslagen door zelfmoordterroristen tegen veiligheidspersoneel en burgers met een bepaald profiel waaronder overheidspersoneel, journalisten, een clanouder en een groep rekruten. Een analyse van de door ACLED geregistreerde incidenten geeft aan dat er twee hoofdtypes van geweld zijn in Mogadishu in de verslagperiode: geweld door middel van vuurwapens (70 %) en explosieven (19 %). Ze worden voornamelijk opgeëist door of toegeschreven aan al-Shabaab. Volgens de verzamelde gegevens voert al-Shabaab in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanslagen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en in de buurt van hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus, aan drukke kruispunten en overheidsgebouwen.

Naast terreurgroepen zijn er ook nog andere actoren verantwoordelijk voor het geweld, zoals de Somalische veiligheidsdiensten, muitende legereenheden, milities en onbekende gewapende groepen. ACLED registreert ook gewelddadige clanconflicten en criminele incidenten die soms burgerdoden eisen. De politieke crisis over de organisatie van de presidents- en parlementaire verkiezingen vertaalt zich naar een persoonlijke strijd tussen de president Farmajo en eerste minister Roble in de tweede helft van 2021. Deze machtsstrijd wordt ook zichtbaar in de straten van Mogadishu wanneer troepen loyaal aan de rivaliserende politieke leiders, zich in september 2021 en december 2021 mobiliseren. Het komt evenwel niet tot een gewelddadig treffen tussen beide partijen.

Volgens gegevens van ACLED stijgt het geweld in de hoofdstad in juni 2021, het begin van de huidige verslagperiode. Daarna volgt het een fluctuerende lijn, met een stijging in het aantal gewelddaden in november die aanhoudt in december 2021. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Mogadishu zijn niet beschikbaar. Burgers worden soms doelbewust (bijvoorbeeld personen werkzaam in de administratie en zakenlui) en soms als nevenschade (als passant bij een bomaanslag) slachtoffer van het geweld. Tijdens de verslagperiode registreert ACLED 65 incidenten als violence against civilians met 61 burgerdoden. Het geweld dat ACLED registreert onder explosions/remotely violence maakt in de huidige verslagperiode 137 doden, waarvan de meerderheid burgers.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Bevraagd naar uw persoonlijke achtergrond en levensomstandigheden te Mogadishu voorafgaand aan uw vertrek verklaarde u dat 6 jaar privéonderwijs heeft gevolgd (NPO p 7), dat u voor en na school uw moeder hielp in haar winkeltje en verder geen beroep heeft uitgeoefend (NPO p 8), dat uw vader samen met uw moeder en uw broers en zussen in het vluchtelingenkamp Kakuma te Kenia verblijven (NPO p 8), dat u ongehuwd bent en geen kinderen heeft (NPO p 9).

Peilend naar uw ruimere familie verklaarde u dat uw vader nog een zus had, dat ze momenteel te Kaaraan, Mogadishu woont en dat u haar een jaar geleden voor het laatst sprak (NPO p 8). U gaf nog mee dat er wel neven van uw vader in Mogadishu wonen, maar u hen niet zag, omdat de stad zo groot is, maar u wel hun namen hoorde (NPO p 8). U verklaarde verder dat uw moeder nog 1 broer heeft en veel zussen, dat ze allemaal in Buur Hakaba wonen, maar geen van hen in Mogadishu woont (NPO p 9).

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd naar uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland, verklaarde u dat u daar een ander verhaal heeft verteld dan uw relaas bij de Belgische migratiediensten (NPO p 4), dat het verschil is gelegen in de geschiedenis en het gaat over uw echte leven en uw familie en dat u te Duitsland heeft verklaard dat u in Somalië in de gevangenis heeft gezeten (NPO p 5).

Bij de Duitse migratiediensten verklaarde u dat u Somalië heeft verlaten op 23 maart 2012, dat uw vader in oktober 2014 is gestorven en uw moeder in Mogadishu woont (Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, Niederschrift über die Anhörung p 2 [verder niederschrift]), dat uw 2 broers en 4 zussen bij uw moeder in Somalië wonen, dat u in een cosmeticawinkel heeft gewerkt waar u de goederen in de winkel plaatste (niederschrift p 3). U verklaarde verder dat u en uw vrouw na uw huwelijksfeest zijn gevlucht uit Somalië naar Nairobi, dat uw vrouw daar na een week ziek is geworden, dat u haar met een pick-up naar de grens met Somalië heeft laten brengen waarna ze met de normale bus naar Mogadishu is verder gereisd, dat u nog contact heeft met uw vrouw en ze samen met uw familieleden zijn verhuisd naar de wijk Jazeera te Mogadishu (niederschrift p 4). U voegde nog toe dat u niet had kunnen verhuizen binnen Somalië, omdat u geen familieleden heeft in een ander gebied in Somalië (niederschrift p 4) waarbij u toch duidelijk laat blijken dat uw ganse familiale netwerk zich te Mogadishu bevindt en dit in tegenstelling tot uw verklaringen die u in België heeft afgelegd.

Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat u bijzonder tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende uw familiale situatie en uw levensomstandigheden te Mogadishu, voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië, bij de Belgische en Duitse asielinstanties. Deze tegenstrijdige verklaringen hebben overigens betrekking op kernelementen in uw verzoek om internationale bescherming, namelijk uw verblijf voorafgaand aan uw vertrek, de verblijfplaats van uw familieleden, uw gezinssituatie, uw werkervaring en de verblijfplaatsen van uw ruimere familie.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende het verschil in tijdstip van vertrek en de vermeende dood van uw vader in 2014 gaf u aan dat u in Duitsland nooit voordien een interview had meegemaakt en u niet was voorbereid en dat Somaliërs u vertelden dat om papieren te krijgen u bepaalde zaken moest zeggen (NPO p 14). Deze beperkte verklaring voor de grove tegenstrijdigheden wat betreft uw familiale situatie en persoonlijke omstandigheden weet echter niet te overtuigen.

Voorts diende u geen enkel document of enig ander stuk in dat uw relaas zou kunnen staven. U verklaarde evenwel dat u in Kenia niet over documenten beschikte van het vluchtelingenkamp gezien uw vader en uw moeder de zorg hadden over u en uw broers en zussen (NPO p 10) wat nog enigszins aannemelijk is.

Anderzijds dienden uw ouders over identificatie te beschikken waar hun kinderen en u inclusief wel op vermeld worden. Immers, dat er geen enkele registratie zou bestaan van minderjarigen die in het vluchtelingenkamp verblijven, is manifest ongelooftwaardig.

Uw advocaat overhandigde kort na het persoonlijk onderhoud de Keniaanse Refugee ID Cards van Kakuma van uw vader uitgegeven op 17 december 2014 en van uw moeder uitgegeven op 29 november 2019 aan het CGVS. Deze identiteitskaarten tonen echter slechts aan dat uw vader in Kakuma refugee camp heeft verbleven en dit ten vroegste sinds december 2014 en uw moeder sinds november 2019. Bijgevolg kunnen deze identiteitskaarten niet beschouwd worden als een aanwijzing of bewijs voor het door u geopperde relaas dat u en uw familieleden Somalië hebben verlaten eind 2007. Er kan enkel vastgesteld worden dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat u en uw familie eind 2007 daadwerkelijk Somalië hebben verlaten.

Bevraagd naar uw clan en de invloed daarvan op uw persoonlijk omstandigheden verklaarde u dat u behoort tot de clan wadan, een kleine clan (NPO p 6), dat uw clan geen militie had ten tijde van de warlords en dat u werd aangeleerd in de familie om niet te kijken naar clan gezien het clansysteem uw land vernield (NPO p 12) waarbij u duidelijk laat blijken dat u en uw familie zich ver weghielden van clan gerelateerd geweld.

Rekening houdend met bovenstaande dient vastgesteld dat u geen persoonlijke omstandigheden heeft weten in te roepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate zou verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Op het einde van het persoonlijk onderhoud kreeg uw advocaat de kans om opmerkingen te formuleren. De advocaat gaf aan dat er mogelijks misverstanden zouden kunnen ontstaan gezien Engels niet de eerste taal is van de verzoeker, de tolk of van de protection officer en dit via de notities eventueel kan rechtgezet worden (NPO p 15). De notities van het persoonlijk onderhoud werden aan u overgemaakt op 27 januari 2022 en tot op heden heeft het CGVS geen opmerkingen mogen ontvangen.

Uw advocaat gaf ook aan dat er weinig details werden gevraagd betreffende uw woonplaats te Mogadishu (NPO p 15). Er dient hierbij herhaald dat het CGVS niet twijfelt aan uw herkomst uit Mogadishu.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

Verwerende partij betwist noch de herkomst van verzoekende partij, noch de problemen die zij er heeft gekend die haar en haar gezin in 2007 reeds gedwongen hebben om Somalië te verlaten.

Zij stelt echter dat verzoekende partij niet zou hebben aangetoond dat er een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in haar hoofde en meent dat verzoekende partij zich terug zou kunnen vestigen in Somalië.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij zwerft sinds 2007 rond.

[citaat notities persoonlijk onderhoud]

Zij is gevlucht van het geweld dat zij er dagelijks meemaakte.

[citaat notities persoonlijk onderhoud]

Zij heeft in eerste instantie trachten een intern vluchtalternatief te vinden in haar eigen land, maar bleek nergens een menswaardig leven te kunnen leiden.

Zij verklaarde hierover het volgende:

[citaat notities persoonlijk onderhoud]

Verzoekende partij heeft ook geen enkel sociaal netwerk meer in Somalië/Mogadishu, wat van vitaal belang is in de Somalische samenleving.

Verzoekende partij heeft ook verklaard dat zij als een 'exile' gezien wordt en bij terugkeer naar Somalië nergens anders terecht zou kunnen en naar haar moeder in de vluchtelingenkamp in Kenia zou gaan

[citaat notities persoonlijk onderhoud]

Verzoekende partij meent dan ook dat in haar specifiek geval weldegelijk voldoende elementen aanwezig zijn om erkend te worden als vluchteling. Verwerende partij heeft een verkeerde beoordeling gemaakt van de vrees die zij heeft ingeval van terugkeer naar Somalië.

II.1.2. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn (dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden) zijn.

De materiële motiveringsplicht creëert dus plichten voor het bestuur op het ontologische vlak van de besluitvorming. De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn en door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

De materiële motiveringsplicht geeft dus vorm aan de ratio essendi van het besluit.

In casu kon de verzoekende partij alle verzuchtingen van verwerende partij weerleggen en aantonen dat zij weldegelijk in gevaar is bij terugkeer naar Somalië is moeten vluchten.

Zij meent dan ook dat zijn in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus."

- In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikel 48/4 VV

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Verzoeker licht toe als volgt:

"II.2.1. Verwerende partij meent dat verzoekende partij evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekende partij heeft geen enkele connectie en/of sociaal netwerk meer in Mogadishu en kan er zich onmogelijk op een veilige manier vestigen. Zij is er al 15 jaar niet meer geweest en vertrok er toen zij nog een kind was. Zij meent dan ook dat zij minstens in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus.

Mocht Uw Raad - per impossibile - van mening zijn dat in hoofde van verzoekende partij de situatie in Mogadishu moet worden onderzocht, kan onmogelijk gesteld worden dat verzoekende partij zich er zou kunnen vestigen zonder voor haar leven.

Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verwerende- partij baseert zich hoofdzakelijk op de COI Focus "Somalië: veiligheidssituatie in Mogadishu" van 28 februari 2022 om de veiligheidssituatie in Mogadishu te beoordelen. Zij erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch gaat zij dit vervolgens ten onrechte relativiseren. Over het algemeen blijkt echter uit het rapport dat de veiligheidssituatie in geheel Somalië nog steeds precair is.

Zij erkent tevens niet over concrete cijfers te beschikken met betrekking tot de aantal burgerslachtoffers en stelt tevens dat het geweld sinds juni 2021 verder gestegen is:"

[citaat bestreden beslissing]

"Verwerende partij geeft zelf aan geen beeld te hebben van het juiste aantal burgerslachtoffers en dat de cijfers waarop zij zich baseert louter de 'gerapporteerde' gevallen betreft, wat uiteraard geenszins strookt met het werkelijke cijfers, dat veel hoger ligt.

Wanneer dat rapport er immers op wordt nagelezen, lijkt dat de aantal incidenten het laatste jaar verder is toegenomen,, p. 26 COI focus rapport 28 februari 2022"

[citaat COI focus rapport]

Er werd tijdens deze rapporteringsperiode het hoogste aantal dodelijke slachtoffers geregistreerd p. 27 COI focus rapport

[citaat COI focus rapport]

Volgens dit onderzoek is de veiligheidssituatie in Somalië niet verbeterd, het is er zelfs verslechterd.

Al Shabab voert in Mogadishu gerichte moordaanslagen en terreuraanvallen uit op overheidsambtenaren, veiligheidstroepen en internationaal personeel op de luchthaven, in hotels, bars, coffeeshops, restaurants, politiebureaus en overheidsgebouwen. Hoewel Al Shabab bepaalde groepen viseert, vallen er ook vaak burgerdoden, zoals blijkt uit het rapport.

Het rapport vermeldt tevens dat iedereen door Al Shabab gezien wordt alles vijand en dus als doelwit dient te worden beschouwd: p. 28 COI focus rapport

[citaat COI focus rapport]

Verschillende onafhankelijke bronnen bevestigen dat de dreiging van terroristisch geweld voor iedereen reëel en onvoorspelbaar is: p. 30 COI focus rapport

[citaat COI focus rapport]

Elke burger riskeert er zijn leven door de prominente aanwezigheid van al-Shabaab (AS). AS blijft zeer actief in Somalië ondanks grote militaire druk

II.2.3 Het is werkelijk onbegrijpelijk hoe verwerende partij na het lezen van dit COI focus rapport kan stellen dat het veilig zou zijn voor burgers om zich in Mogadishu te vestigen. In het rapport wordt letterlijk gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om de burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Meer nog: de Somalische veiligheidsdiensten zijn corrupt, plegen zelf mensenrechtenschendingen zonder hiervoor gestraft te worden en zijn geïnfilteerd door AS. Gezien Somalische burgers niet op hun eigen veiligheidsdiensten kunnen rekenen voor bescherming, moeten ze beroep doen op alternatieven: p. 40-41

[citaat COI focus rapport]

11.2.4 Verwerende partij benadrukt steevast dat AS gericht geweld pleegt waarbij burgers niet het directe doelwit zijn. Ze geeft daarnaast toe dat hierbij "soms" burgerdoden vallen. Dit is echter een understatement. Verwerende partij kan dan wel een theoretisch betoog uiteenzetten dat de aanslagen gericht zouden zijn op overheidspersoneel, in de praktijk blijkt dat meer dan "soms" de gewone burgers slachtoffer worden van deze aanslagen:

Op 2 maart 2019 gebeurde er een zware aanslag met vuurgevecht waarbij minstens 36 _____ doden vielen. (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2019/03/02/zeker-36-doden-en-tientallen-qewonden-bii-aanslag-en-vuurgevecht/>)

Op 24 juli 2019 gebeurde er een aanslag waarbij minstens 7 doden vielen, (<https://www.hln.be/nieuws/buitenland/zeker-zeven-doden-bii-aanslag-op-stadhuus-mogadishu-a9534eed/>)

"Op 29 oktober 2019 gooien onbekenden een handgranaat naar een politiekantoor in het district Hawl Wadaag. Hierdoor sterven een onbekend aantal burgerslachtoffers.

In het district Dayniile voert AS op 11 november 2019 een aanslag uit op het SNA met een radio controlled improvised explosive (RCIED). Het SNA opent hierop het vuur op de AS-militanten. De door ACLED geraadpleegde anonieme bron heeft geen gegevens over eventuele doden en/of gewonden.

Op 10 december 2019 vallen minstens vijf AS-strijders, vermomd als politieagenten, het Somali Youth League (SYL)-hotel in de buurt van het presidentieel paleis aan met granaten en vuurwapens. Tijdens een vuurgevecht met de veiligheidsdiensten kunnen een 80-tal hotelgasten ontsnappen. ACLED registreert vijf doden. Reuters stelt dat drie burgers en twee soldaten om het leven kwamen en vijf AS-strijders. Volgens AS kwamen 25 mensen om het leven.

In het district Wadajir gooien op 29 januari 2020 vermoedelijke ASstrijders een granaat naar het huis van een politieagent. Aanwezige agenten beantwoorden deze aanval met een vuurgevecht. Hierbij raken een onbekend aantal burgers gewond.

Op 28 februari 2020 ontstaat een gevecht tussen verschillende Somalische militairen langsheen clanlijnen (Hawiye versus Abgal) in het district Dharkenley. ACLED vermeldt drie dodelijke slachtoffers zonder er expliciet bij te vermelden of het om militairen of burgers gaat.

Op 19 september 2019 ontploft een landmijn op de Maka al-Mukaramastraat, een van de drukste straten van de stad. AS eist deze aanslag op die gericht was tegen het parlementslid Abdulkadir Arabow. Deze overleeft de aanslag. De geraadpleegde bronnen vermelden twee tot zeven doden. Volgens de door ACLED geraadpleegde bronnen vallen er minstens drie (sommige bronnen stellen zeven) burgerdoden. Radio Dalsan schrijft dat minstens twee mensen stierven en verschillende anderen gewond raakten door deze ontploffing, waaronder Arabow.

Op 6 november 2019 ontsnapt een leraar, die lesgeeft aan voormalige AS-strijders, aan een IED-aanslag in het district Yaagshiid.

Twee burgers sterven op 25 januari 2020 in het district Dharkenley wanneer een UVIED ontploft, vastgemaakt aan het privévoertuig van een soldaat.

In het district Hawl Wadaag laten onbekende gewapende mannen op 16 februari 2020 een IEP ontploffen in de buurt van een checkpoint. Twee burgers in een tuktuk sterven en drie anderen raken gewond.

AS gooit op 16 september 2019 een handgranaat naar Somalische soldaten in het district Dharkenley. Hierbij raken een soldaat en een burger gewond.

"De dodelijkste aanslag in meer dan twee jaar tijd pleegt AS op 28 december 2019. Een vrachtwagen met explosieven ontploft tijdens het spitsuur aan het Ex-Control-checkpoint en maakt tussen de 76 en de 100 doden. Op 2 januari 2020 betogen honderden inwoners van Mogadishu, op initiatief van de Benadir Regional Administration (BRA), tegen het geweld door AS. Dergelijke betogingen zijn een zeldzaamheid uit angst voor vergeldingsacties van AS." (COI rapport blz. 12)

"Op 8 januari 2020 voert AS een zelfmoordbomaanslag in de buurt van het Somalische parlement uit, waarbij Bile Ismail, de directeur van Financiën van het ministerie voor Vrouwen- en Mensenrechtenontwikkeling, sterft. De geraadpleegde bronnen hebben het over vier burgerdoden en minstens tien gewonden." (COI rapport blz. 26-29)

"17 augustus 2020: Zeker 17 doden bij aanval tegen hotel in de Somalische hoofdstad Mogadishu: na een urenlang vuurgevecht konden de ordediensten een einde maken aan de aanval. In totaal zouden zeker 17 mensen gedood zijn, onder wie vijf daders. Volgens de politie zijn onder de slachtoffers twee regeringsmedewerkers, drie hotelbewakers en vier burgers." (<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2020/08/16/explosies-en-geweervuur-bij-bestorming-van-hotel-in-de-somalisch/>)

Ook anno 2022 zet het geweld zich gewoon voort:

[citaat <https://reliefweb.int/report/somalia/least-four-killed-and-seven-injured-al-shabaab-suicide-attack-site-upcoming-somali>]

"At Least Four Killed and Seven Injured in Al Shabaab Suicide Attack at Site of Upcoming Somali Presidential Elections -12 mei 2022

At least four people were killed and seven injured in a suicide attack near Mogadishu airport, on Wednesday 11 May 2022. Two security personnel are amongst the dead. The attack took place at the site of Somalia's upcoming presidential election, which is to be held on Sunday.

The attacker reportedly targeted vehicles parked at the checkpoint, blowing himself up as presidential candidates were heading into the airport to address lawmakers. None of the candidates or state officials was injured, but two of Wartanabada DC Zeynab Habsey's bodyguards were killed. The attack also destroyed a number of small businesses near the blast site.

The Al-Qaeda-affiliated militant group Al Shabaab have claimed responsibility for the attack. They are opposed to Somalia's federal government and have been fighting the Somali government and African Union Transition Mission since 2007.

In 2022, AOAV has recorded 17 incidents of explosive violence in Somalia attributed to Al Shabaab, which have caused a reported 336 civilian casualties (113 killed, 223 injured).

Of these 17 attacks, eight were reported as suicide attacks, and they caused a reported 278 civilian casualties (88 killed, 190 injured).

In total, AOAV has recorded 346 incidents of explosive violence in Somalia attributed to Al Shabaab since 2010, and 4, 612 civilian casualties (1, 649 killed, 2, 963 injured). 39% (134) of those attacks were suicide attacks, and they caused 63% (2, 916) of civilian casualties (1, 031 killed and 1, 885 injured).

Since 2010, AOAV has recorded 1, 019 incidents of explosive weapons use in Somalia, resulting in a reported 8, 952 civilian casualties (3, 465 killed and 5, 460 injured). 55% (560) of these incidents have been attributed to non-state actors, while 22% have been attributed to state actors.

Globally, AOAV has recorded 385 incidents of explosive violence attributed to Al Shabaab since 2010, 346 in Somalia and 39 in Kenya; which have resulted in a reported 4, 681 civilian casualties (1, 681 killed, 3000 injured)."

En

"March 2022 Somalia attacks

On 23 March 2022 in Somalia, a series of coordinated attacks by alShabaab jihadists in Mogadishu, Beledweyne and elsewhere in the country killed over 60 people.

Aden Adde International Airport shooting

On 23 March, gunmen attacked the eastern area of the Aden Adde International Airport, killing five people, including an AMISOM soldier. Two attackers also were killed.[3][4] Black smoke was seen rising out of the ground near the runway.[5]

Beledweyne bombings

The next attack occurred a few hours later,[6] as Somali female Member of Parliament Amina Mohamed Abdi left a polling place in Beledweyne.[7] A suicide bomber detonated his explosive vest,[8] , killing several people.[9][10] Abdi died instantly along with several bodyguards.[7][11]

The injured were rushed to the Beledweyne Hospital, where terrorists set off a car bomb, killing at least 30 people.[11] The blast's impact was powerful, with the explosions destroying not only the hospital, but also nearby buildings and cars.[12][13]

Authorities estimated that at least 48 people were killed by the bombings and 108 others injured.[14]

Beledweyne restaurant attack

Al-Shabaab militants attacked a restaurant in Beledweyne, killing the retired politician Hassan Dhuhul and many others. "

En

"April 2022 Mogadishu bombing

On 22 April 2022, at least six people were killed and seven injured in a suicide bombing at a restaurant in Mogadishu, Somalia. The Pescatore Seafood Restaurant had recently opened in the seaside area of Lido Beach. The explosion was detonated by an Al-Shabaab suicide bomber who had been denied access inside the restaurant, where the Somali Police Commissioner and several lawmakers gathered to have an Iftar meal to break the Ramadan fast. None of the legislators were harmed in the explosion, but some of the security personnel were among those killed in the blast. Local police did not specify how many, but did say those killed were mostly civilians."

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat het veilig genoeg zou zijn om zich in Mogadishu te vestigen.

II.2.5. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch wordt nogmaals bevestigd dat Al-Shabaab zowel gerichte als willekeurige aanvallen uitvoert tegen burgers:

"Al-Shabaab abuses

Al-Shabab executed after unfair trials individuals it accused of working or spying for the government and foreign forces, with media reporting an uptick in executions mid-year; and extorted "taxes" through threats. Al-Shabab conducted targeted and indiscriminate attacks against civilians and civilian infrastructure using improvised explosive devices (IEDs), suicide bombings, and shelling, as well as assassinations, particularly in Mogadishu and Lower Shabelle, which resulted in over 750 civilian deaths and injuries, according to the UN. "

II.2.6. Het "World Report 2020: Somalia" van Human Rights Watch bevestigt het misbruik en geweld, zelfs tegenover kinderen, door de Somalische overheid:

"Abuses by government and allied forces

Somali government forces responded to a handful of largely peaceful demonstrations with lethal force. In May, security forces killed at least one child as students peacefully protested in Beletweyn, following a government decision to postpone exams.

In December 2018, during the run-up to regional presidential elections in Baidoa, Ethiopian forces arrested Mukhtar Robow, a former Al-Shabab leader who ran for the regional presidency, sparking protests. force, killing at least 15 protesters and injuring many others between December 13 and 15. according to the UN. Amnesty International documented the killing of a member of parliament and a child on December 14. Dozens were arbitrarily arrested, reportedly including children.

Dozens of government and security officials as well as former electoral delegates and clan elders who had been involved in the 2016 electoral process, were assassinated; Al-Shabab claimed responsibility for some of the killings.

Military courts continue to try defendants in a broad range of cases, including for terrorism-related offenses, in proceedings that violate fair trial standards. According to media reports and the UN, between December 31, 2018, and early November, 2019, the government had carried out at least 16 executions, all for alleged terrorism-related offenses."

II.2.7 Niet voor niets heeft de VN Veiligheidsraad in haar resolutie van 31 maart 2022 het mandaat van AMISOM verlengd voor een jaar. Ze uit haar ernstige bezorgdheid over de blijvende dreiging van al-Shabaab en ernstige mensenrechtenschendingen:

"(...) Expressing grave concern that Al-Shabaab continues to pose a serious threat to the peace, security and stability of Somalia and the region, and noting its increased use of improvised explosive devices (IEDs) and exploitation of the licit financial system,

Expressing grave concern at the continued presence in Somalia of affiliates linked to Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL also known as Da'esh),

Recognising that the nature of the threat posed by Al-Shabaab has evolved, and that international support to Somalia must adapt accordingly to consolidate the security gains achieved to date and

ensure continued progress towards a more stable, secure and peaceful Somalia, Recalling the need for a reconfigured African Union mission in Somalia, which is focussed on enabling and supporting Somalia to take primary responsibility for its security, and expressing appreciation for Somalia and the African Union's joint effort to update AMISOM's Concept of Operations (CONOPS) in line with the STP and in close cooperation with the United Nations and international partners, to help inform decisions about the size and shape of the future mission, including its logistical requirements, Noting with appreciation the proposal submitted to the Security Council on 7 March 2022 by the Secretary-General, and produced jointly with the African Union, in consultation with the FGS and donors, for the strategic objectives, size and composition of a reconfigured African Union mission in Somalia, as requested in resolution 2568 (2021) (hereafter Joint Proposal), Noting the African Union Peace and Security Council's communique of its 1068th meeting on 8 March 2022, and its decision to reconfigure AMISOM into the African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS).

II.2.8 De gezondheidszorg in Somalië is eveneens ondermaats. Een aanzienlijk deel van de bevolking moet het zonder basisgezondheidszorg stellen. De corona-crisis dreigt er een nog ergere humanitaire ramp te veroorzaken: p. 45 - 46 COI focus rapport 28 februari 2022 [citaat COI focus rapport]

UNHCR meent dat de humanitaire situatie in Somalië zal verslechteren naarmate COVID-19 zich verder verspreidt. De meeste van de 2,6 miljoen intern ontheemden in Somalië leven in overvolle nederzettingen. Velen onder hen leven in tijdelijke onderkomens bestaande uit plastic zakken en karton. Het principe van 'social distancing' is bijna onmogelijk in deze nederzettingen. Er is nauwelijks genoeg schoon water om te drinken, laat staan om de handen te wassen. De verspreiding van het virus zal op deze manier eerder vroeg dan laat plaatsvinden.

De Somalische regering is begonnen met COVID-19 tests uit te voeren in het hele land. Door een decennialang conflict is de gezondheidsinfrastructuur van het land niet in staat om adequaat te kunnen reageren als het virus zich snel zou verspreiden.

Veel Somalische vluchtelingen hebben hun inkomen zien dalen omdat jobs verloren gaan door de preventiemaatregelen. UNHCR heeft geconstateerd dat vluchtelingen tot de eersten behoren die hun baan verliezen. Tegelijkertijd stijgen de voedselprijzen. Geldtransfers van de diaspora, een belangrijke bron van inkomsten voor miljoenen Somaliërs, nemen echter snel af." (<https://www.unhcr.org/be/nl/29517-conflicten-en-hevige-overstromingen-in-somalie-dwingen-duizenden-mensen-hun-huizen-te-ontvluchten-midden-in-de-strijd-tegen-covid-19.html>)

II.2.9. Uit bovenstaande blijkt dat in Somalië, en zeker in Mogadishu, elke burger potentieel gevaar loopt slachtoffer te worden van een volgende terroristische aanslag van AS. Naast AS zijn er verscheidene andere groeperingen, waaronder de veiligheidsdiensten(I), die zorgen voor geweld waarbij burgerslachtoffers vallen. Vertrouwen in de overheid, leger en politie is er nihil. Men moet rekenen op bescherming door de eigen clan die overigens niet tegen alle gevaar bescherming kan bieden. Het geweld zorgt er samen met de extreme droogtes en overstromingen voor dat er sprake is van een ernstige humanitaire ramp in Somalië. Van een menswaardig bestaan, is er geen sprake.

De manier waarop verwerende partij redeneert en desgevallend gebrekkig onderzoekt, schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens artikel 48/4 VW evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat zijn verweer in het verzoekschrift beperkt blijft tot het volharden in zijn relaas en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses. Hiermee slaagt hij er echter niet in om de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

In zoverre verzoeker meent dat hij bij een terugkeer naar Somalië een gegronde vrees voor vervolging heeft omdat hij geen sociaal netwerk meer heeft in Somalië, wijst de Raad erop dat verzoeker hiermee op geen enkele wijze toelicht waarom hij, als volwassen man, omwille van deze reden vervolging riskeert of een reëel risico loopt op ernstige schade. De Raad merkt in dit verband nog op dat uit de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat verzoeker in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Duitsland en België tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft met betrekking tot de relevante elementen van zijn verzoek:

“Bevraagd naar uw persoonlijke achtergrond en levensomstandigheden te Mogadishu voorafgaand aan uw vertrek verklaarde u dat 6 jaar privéonderwijs heeft gevolgd (NPO p 7), dat u voor en na school uw moeder hielp in haar winkeltje en verder geen beroep heeft uitgeoefend (NPO p 8), dat uw vader samen met uw moeder en uw broers en zussen in het vluchtelingenkamp Kakuma te Kenia verblijven (NPO p 8), dat u ongehuwd bent en geen kinderen heeft (NPO p 9).

Peilend naar uw ruimere familie verklaarde u dat uw vader nog een zus had, dat ze momenteel te Kaaraan, Mogadishu woont en dat u haar een jaar geleden voor het laatst sprak (NPO p 8). U gaf nog mee dat er wel neven van uw vader in Mogadishu wonen, maar u hen niet zag, omdat de stad zo groot is, maar u wel hun namen hoorde (NPO p 8). U verklaarde verder dat uw moeder nog 1 broer heeft en veel zussen, dat ze allemaal in Buur Hakaba wonen, maar geen van hen in Mogadishu woont (NPO p 9).

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd naar uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland, verklaarde u dat u daar een ander verhaal heeft verteld dan uw relaas bij de Belgische migratiediensten (NPO p 4), dat het verschil is gelegen in de geschiedenis en het gaat over uw echte leven en uw familie en dat u te Duitsland heeft verklaard dat u in Somalië in de gevangenis heeft gezeten (NPO p 5).

Bij de Duitse migratiediensten verklaarde u dat u Somalië heeft verlaten op 23 maart 2012, dat uw vader in oktober 2014 is gestorven en uw moeder in Mogadishu woont (Bundesamt für migration und flüchtlinge, Niederschrift über die anhörung p 2 [verder niederschrift]), dat uw 2 broers en 4 zussen bij uw moeder in Somalië wonen, dat u in een cosmeticawinkel heeft gewerkt waar u de goederen in de winkel plaatste (niederschrift p 3). U verklaarde verder dat u en uw vrouw na uw huwelijksfeest zijn gevlucht uit Somalië naar Nairobi, dat uw vrouw daar na een week ziek is geworden, dat u haar met een pick-up naar de grens met Somalië heeft laten brengen waarna ze met de normale bus naar Mogadishu is verder gereisd, dat u nog contact heeft met uw vrouw en ze samen met uw familieleden zijn verhuisd naar de wijk Jazeera te Mogadishu (niederschrift p 4). U voegde nog toe dat u niet had kunnen verhuizen binnen Somalië, omdat u geen familieleden heeft in een ander gebied in Somalië (niederschrift p 4) waarbij u toch duidelijk laat blijken dat uw ganse familiale netwerk zich te Mogadishu bevindt en dit in tegenstelling tot uw verklaringen die u in België heeft afgelegd.

Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat u bijzonder tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende uw familiale situatie en uw levensomstandigheden te Mogadishu, voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië, bij de Belgische en Duitse asielinstanties. Deze tegenstrijdige verklaringen hebben overigens betrekking op kernelementen in uw verzoek om internationale bescherming, namelijk uw verblijf voorafgaand aan uw vertrek, de verblijfplaats van uw familieleden, uw gezinssituatie, uw werkervaring en de verblijfplaatsen van uw ruimere familie.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende het verschil in tijdstip van vertrek en de vermeende dood van uw vader in 2014 gaf u aan dat u in Duitsland nooit voordien een interview had meegemaakt en u niet was voorbereid en dat Somaliërs u vertelden dat om papieren te krijgen u bepaalde zaken moest zeggen (NPO p 14). Deze beperkte verklaring voor de grove tegenstrijdigheden wat betreft uw familiale situatie en persoonlijke omstandigheden weet echter niet te overtuigen.”

De voormelde motieven in de bestreden beslissing zijn pertinent, correct en vinden steun in het administratief dossier en worden, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad. Deze tegenstrijdige verklaringen doen dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn persoonlijke achtergrond en levensomstandigheden, gezien in de bestreden beslissing terecht werd geoordeeld dat verzoekers verklaring voor de vastgestelde

tegenstrijdigheden in zijn verklaringen niet kan overtuigen. De Raad wijst er hierbij nog op dat van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij de Europese instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. De in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen doen dan ook afbreuk aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en aan de geloofwaardigheid van zijn beweerd vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade omwille van het beweerd gebrek aan sociaal netwerk in Somalië.

Voorts stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen enkele persoonlijke gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië naar voren weet te schuiven. Verzoeker stelt dat in zijn specifiek geval weldegelijk voldoende elementen aanwezig zijn om erkend te worden als vluchteling, zonder concreet op deze elementen in te gaan, maar door slechts te verwijzen naar de algemene onveilige situatie in Somalië. Verzoekers verweer kan dus geen afbreuk doen aan de pertinente en correcte vaststelling van de commissaris-generaal, die stelt: *“Toen u de kans kreeg om vrijuit over de problemen te vertellen die er toe hebben geleid dat u Somalië heeft verlaten, verklaarde u dat u en uw familie sinds uw geboorte enkel problemen hebben gekend, zijnde het grote aantal doden die vallen in het land, het gebrek aan orde, veiligheid en een overheid. U gaf aan dat de wijk Dharkenley gekend was voor de vele militieën die er aanwezig waren en de willekeur die er mee gepaard ging zoals bij het heffen van belastingen en het risico op gedwongen rekrutering. U voegde toe dat u en uw familie uiteindelijk het land hebben verlaten na de inval van het Ethiopische leger in Mogadishu die ook burgers in het vizier nam (CGVS notities persoonlijk onderhoud dd. 13 februari 2022 p 11 [verder NPO]).*

Bevraagd of er een specifieke aanleiding was om het land te verlaten, verklaarde u dat alle families de wijk reeds hadden verlaten, dat uw familie niet verwachtte dat de gevechten lang zouden duren, maar dat u nu werd geconfronteerd met echte legers zijnde het Ethiopische en het eerste leger van de Somalische overheid [waarmee u doelt op de troepen van de Transitional Federal Government of TFG] waarop uw familie het land ontvluchtte voor deze gevechten (NPO p 11 – 12). Bevraagd of u en uw familie specifiek werden geïnterviewd door de troepen van Ethiopië ontkende u dat en gaf u aan dat uw familie niets te maken had met politiek (NPO p 12). Bevraagd naar uw persoonlijke vrees bij terugkeer verklaarde u dat de keuze om te vluchten uit Somalië de keuze was van uw familie en u hen diende te volgen (NPO p 13). Bevraagd waarom u of uw familie vandaag niet kan terugkeren naar Somalië gaf u aan dat de redenen waarom jullie destijds zijn gevlucht nog steeds aanwezig en zelfs verergerd zijn waarbij u verwijst naar de bomaanslag van 14 oktober 2017 te Mogadishu waarbij 600 doden vielen (NPO p 13). Nogmaals bevraagd wie u specifiek vreest in Somalië en u er op gewezen dat het Ethiopische leger vandaag niet meer aanwezig is in Somalië, verklaarde u dat u niemand kan aanwijzen die uw leven zou bedreigen en herhaalde u dat er nog steeds gevechten plaatsvinden, dat er nog steeds oorlog is en er geen overheid, rechtvaardigheid of veiligheid aanwezig is (NPO p 13).

Bovenstaande verklaringen indachtig kan enkel vastgesteld worden dat u geen enkele persoonlijke vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Somalië naar voren weet te schuiven. U verwijst wel herhaaldelijk naar de onveilige situatie in Somalië als reden waarom u niet kan terugkeren naar Somalië waarbij u uw vrees ent op een voor u reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in geval van terugkeer. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk weten te maken dat er in uw hoofde een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie bestaat in geval van terugkeer naar Somalië.”

Deze motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, toont evenmin een nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In casu is in de huidige stand van het onderzoek aannemelijk dat verzoeker afkomstig is van Mogadishu en zelf heeft gewoond in Mogadishu, zodat zijn nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie in Mogadishu dient beoordeeld te worden.

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavig dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door verzoeker in het verzoekschrift, blijkt dat de situatie in Mogadishu niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat de door verzoeker toegevoegde informatie, voor zover deze betrekking heeft op de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu, dezelfde is en voor het overige in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie in de stad Mogadishu is gebaseerd.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al-Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

Verzoeker voert aan dat onmogelijk kan gesteld worden dat hij zich kan vestigen in Mogadishu zonder gevaar voor zijn leven. Het aantal incidenten en burgerslachtoffers in Mogadishu is het laatste jaar immers verder toegenomen en tijdens deze rapporteringsperiode is het hoogste aantal dodelijke slachtoffers geregistreerd, aldus verzoeker. Volgens hem wordt er duidelijk in het rapport gesteld dat de veiligheidsdiensten niet in staat zijn om burgers te beschermen tegen terreur of crimineel geweld. Verder stelt hij dat de commissaris-generaal verkeerdelijk stelt dat er “soms” burgerdoden vallen wanneer Al-Shabaab gericht geweld pleegt en dat in de praktijk meer dan “soms” de gewone burgers slachtoffers worden van deze aanslagen. De Raad wijst er echter op dat verzoeker niet aantoonbaar dat het patroon van geweld in de stad Mogadishu dermate verschillend is van wat hierboven is beschreven dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De vaststellingen in de bestreden beslissingen op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verder doet de toelichting in het verzoekschrift geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent: *“Bevraagd naar uw persoonlijke achtergrond en levensomstandigheden te Mogadishu*

voorafgaand aan uw vertrek verklaarde u dat 6 jaar privéonderwijs heeft gevolgd (NPO p 7), dat u voor en na school uw moeder hielp in haar winkeltje en verder geen beroep heeft uitgeoefend (NPO p 8), dat uw vader samen met uw moeder en uw broers en zussen in het vluchtelingenkamp Kakuma te Kenia verblijven (NPO p 8), dat u ongehuwd bent en geen kinderen heeft (NPO p 9).

Peilend naar uw ruimere familie verklaarde u dat uw vader nog een zus had, dat ze momenteel te Kaaraan, Mogadishu woont en dat u haar een jaar geleden voor het laatst sprak (NPO p 8). U gaf nog mee dat er wel neven van uw vader in Mogadishu wonen, maar u hen niet zag, omdat de stad zo groot is, maar u wel hun namen hoorde (NPO p 8). U verklaarde verder dat uw moeder nog 1 broer heeft en veel zussen, dat ze allemaal in Buur Hakaba wonen, maar geen van hen in Mogadishu woont (NPO p 9).

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd bevraagd naar uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland, verklaarde u dat u daar een ander verhaal heeft verteld dan uw relaas bij de Belgische migratiediensten (NPO p 4), dat het verschil is gelegen in de geschiedenis en het gaat over uw echte leven en uw familie en dat u te Duitsland heeft verklaard dat u in Somalië in de gevangenis heeft gezeten (NPO p 5).

Bij de Duitse migratiediensten verklaarde u dat u Somalië heeft verlaten op 23 maart 2012, dat uw vader in oktober 2014 is gestorven en uw moeder in Mogadishu woont (Bundesamt für migration und flüchtlinge, Niederschrift über die anhörung p 2 [verder niederschrift]), dat uw 2 broers en 4 zussen bij uw moeder in Somalië wonen, dat u in een cosmeticawinkel heeft gewerkt waar u de goederen in de winkel plaatste (niederschrift p 3). U verklaarde verder dat u en uw vrouw na uw huwelijksfeest zijn gevlucht uit Somalië naar Nairobi, dat uw vrouw daar na een week ziek is geworden, dat u haar met een pick-up naar de grens met Somalië heeft laten brengen waarna ze met de normale bus naar Mogadishu is verder gereisd, dat u nog contact heeft met uw vrouw en ze samen met uw familieleden zijn verhuisd naar de wijk Jazeera te Mogadishu (niederschrift p 4). U voegde nog toe dat u niet had kunnen verhuizen binnen Somalië, omdat u geen familieleden heeft in een ander gebied in Somalië (niederschrift p 4) waarbij u toch duidelijk laat blijken dat uw ganse familiale netwerk zich te Mogadishu bevindt en dit in tegenstelling tot uw verklaringen die u in België heeft afgelegd.

Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat u bijzonder tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende uw familiale situatie en uw levensomstandigheden te Mogadishu, voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië, bij de Belgische en Duitse asielinstanties. Deze tegenstrijdige verklaringen hebben overigens betrekking op kernelementen in uw verzoek om internationale bescherming, namelijk uw verblijf voorafgaand aan uw vertrek, de verblijfplaats van uw familieleden, uw gezinssituatie, uw werkervaring en de verblijfplaatsen van uw ruimere familie.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen betreffende het verschil in tijdstip van vertrek en de vermeende dood van uw vader in 2014 gaf u aan dat u in Duitsland nooit voordien een interview had meegemaakt en u niet was voorbereid en dat Somaliërs u vertelden dat om papieren te krijgen u bepaalde zaken moest zeggen (NPO p 14). Deze beperkte verklaring voor de grove tegenstrijdigheden wat betreft uw familiale situatie en persoonlijke omstandigheden weet echter niet te overtuigen.

Voorts diende u geen enkel document of enig ander stuk in dat uw relaas zou kunnen staven. U verklaarde evenwel dat u in Kenia niet over documenten beschikte van het vluchtelingenkamp gezien uw vader en uw moeder de zorg hadden over u en uw broers en zussen (NPO p 10) wat nog enigszins aannemelijk is. Anderzijds dienden uw ouders over identificatie te beschikken waar hun kinderen en u inclusief wel op vermeld worden. Immers, dat er geen enkele registratie zou bestaan van minderjarigen die in het vluchtelingenkamp verblijven, is manifest ongelooftwaardig.

Uw advocaat overhandigde kort na het persoonlijk onderhoud de Keniaanse Refugee ID Cards van Kakuma van uw vader uitgegeven op 17 december 2014 en van uw moeder uitgegeven op 29 november 2019 aan het CGVS. Deze identiteitskaarten tonen echter slechts aan dat uw vader in Kakuma refugee camp heeft verbleven en dit ten vroegste sinds december 2014 en uw moeder sinds november 2019. Bijgevolg kunnen deze identiteitskaarten niet beschouwd worden als een aanwijzing of bewijs voor het door u geopperde relaas dat u en uw familieleden Somalië hebben verlaten eind 2007. Er kan enkel vastgesteld worden dat u niet aannemelijk heeft weten te maken dat u en uw familie eind 2007 daadwerkelijk Somalië hebben verlaten.

Bevraagd naar uw clan en de invloed daarvan op uw persoonlijk omstandigheden verklaarde u dat u behoort tot de clan wadan, een kleine clan (NPO p 6), dat uw clan geen militie had ten tijde van de warlords en dat u werd aangeleerd in de familie om niet te kijken naar clan gezien het clansysteem uw land vernield (NPO p 12) waarbij u duidelijk laat blijken dat u en uw familie zich ver weghielden van clan gerelateerd geweld.

Rekening houdend met bovenstaande dient vastgesteld dat u geen persoonlijke omstandigheden heeft weten in te roepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Mogadishu in uw hoofde dermate zou verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon."

Verzoeker voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP